

sedlar böra såsom gällande betalningsmedel anses, på sätt redan genom serskild kungörelse af nyssnämnde dag är föreskrifvet.

509 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 21.XI
1865

HUB, JVS handskriftssamling

10 Högädle Herr Senator.

Om jag icke förr än nu framför min uppriktigaste lyckönskan till det stora verk, som Herr Senatorn nyligen bragt till ett lyckligt slut, så beder jag Herr Senatorn tillskrifva detta dels en liten opasslighet under veckan, dels den omständighet, att jag med många andra Uleåborgsboer äfven varit med om den härifrån afsände lyckönskings. och tacksägelsedepeshen. Det skall säkert fägna Herr Senatorn att höra, det flera utaf våra stora Exportörer och skeppsredare, med glädje helsat myntreformen, som äfven blifvit firad med en festmiddag å Societetshuset.

20 Kejsrerliga Senaten synes hafva ansett flera utaf, mina undsättningsförslager hafva blifvit i förtid väckta. Det kunde dock hafva sina fördeler, att med ens erhålla en öfverblick öfver ställningen, så att nödiga åtgärder, isynnerhet anskaffande af penningemedel, i tid kunde vidtagas. Så får icke glömmas, att det behöfves 3 veckor för att skrifva till Helsingfors och derifrån erhålla svar; 14 dagar för att framskaffa kungörelser till de aflägsnare socknarne i Kajana; vidare 14 dagars Kungörelsetid och slutligen ännu 2 å 3 veckor, inan vederbörande låntagare få sina papper i ordning samt med hästar och fordon kunna
30 infinna sig till Kustmagasinerna – således 8 å 10 veckor, medan föret i slutet af Mars ibland redan är ytterst dåligt. Måste jag göra ny hemställan? Då får jag lof att redan om några veckor dermed inkomma, om icke tiden skall försummas. Det var dessutom hufvudsakligast fråga om *utsädeskorn*, en vara som de trafikerande icke hafva att aflåta, förr kunde en verklig Konkurrens ifrågakomma, om fattigvårdstyrelserna skola med till utsäde otjenlig säd bispringas – utan att jag dock vill afråda denna utväg om andra icke förefinnas. Då nödiga uppgifter om grobarheten redan för flera veckor sedan blifvit vederbörande affordrade, så hoppas jag snart kunna hemställa härom, men några
40 fattigvårdsstyrelser, exempelvis Hyrynsalmi, begära ögonblicklig hjälp.

Eftersom Senaten icke velat resolvera min anhållan om anstånd med inbetalningen af kronolånen för innevarande år, så blir följden, att allmogen tar sig detta anstånd *utan tillstånd*; ty mina händer äro genom Senatens föregående befallning bundne. Icke förr än i de första dagarne af December, då flera Kronofogdar härstädes infinna sig till Präfningskomitée, kan jag uppgöra förslag till den begärda regleringen af återbetalningsterminerna, emedan en sådan angående icke mindre än 42 000 T^{unno}r spannmål, är en ganska komplicerad sak. Följande hufvudpunkter har jag härvid tänkt fasthålla: 1:mo Återbetalningen
50 fördelas i jemna qvoter på 5 å 10 år; 2:do det fastställda årliga beloppet uttages ovilkorligen med utmätningstvång, vederbörande obetaget, att i goda år betala mera och sedan räkna sig detta till godo; 3:io en låg ränta fastställes, för att befordra större afbetalningar i goda år och 4:de de gamla lånen ifrån 1857, delvis omsatte 1862, indrivvas särskildt och en del af dem tillåtes till afkortning. En generell convestering af alla lån

till penningar, anser jag mindre lemplig, utan bör det tillåtas allmogen att afbördä sig sina skulder i spannmål. Alla dessa lättnader torde vara nödvändiga, om man besinnar att Salo och Haapajarvi härader äro skyldiga det femfaldiga beloppet af deras ordinarie Kronoutsylder. Lyckligtvis hade jag redan i somras anbefallt vederbörande Kronfogdar att upprätta specifika förteckningar öfver alla lån m. m. så att dessa nu äro färdiga,

Det ser mörkt ut med utsädesförråderna till nästa vår, äfven i vissa delar af Salo och Haapajarvi härader, emedan allmogen i brist på råg, måste äta upp sitt groende korn, der den sådant erhållit. Det kan hända, att en kungörelse om att Styrelsen icke i år skulle hjälpa, under nuvarande fattiga tider, varit mindre lemplig; men man måste då och bereda sig på att i vår, sedan Kajana härad och Norden fått sin andel, *utlåna*, men icke sälja de resterande par tusen tunnorna Korn – och får ändå se många fält obesädda. Detta är allt mycket bedröfligt, och förorsaker mig stora bekymmer.

Tilloppet till Pelso är mycket stort och många nöja sig emot förmodan, med 50 penni – ett bevis att nöden är mycket svår. Måne jag skulle kunna våga begära en liten förökning af anslaget, ty vädret är fortfarande gynnsamt och Senatens anslag till vägen söder om Uleå träsk kan hjälpa först nästa vårsommar, emedan inskränkningen af *dagspenningen* till 72 penni, icke tillåter uppförande af broar, emedan detta måste ske på *entreprenad*; detta har åter bundit händerna på mig; hvarföre icke tillåta mig, att som jag begärde, rätt och slätt få uppföra broar? De måste ju ändock en gång byggas.

Med stor otålighet emotser jag, hvad beslut Staten fattar med Stockanbuden i Kajana och Kemi inspektionsdistrikt; genom icke antagande af de Candelinska anbuden för Ijo distrikt, går dervarande Allmoge (Pudasjarvi, Kuusamo) i mistning af 30 000 Marks förtjenst, Äfven svaret på Uleåborgarnes brännvinsbränningsanbud låter vänta på sig, hvadan jag befarar att saken mött svårigheter. Emellertid måste jag nu, för att icke försumma tiden, anslå kontrollörstjensten ledig att ansökas.

Uleå stora-brobyggnads-funderingarne äro nu änteligen så långt framskridne, att ärendet snarligen kan hemställas. Om det fort afgöres i Staten, så kan detta blifva ett godt undsättningsarbete i vinter och vår.

Jag ber Herr Senatorn förlåta min vanliga vidlyftighet, men jag är verkligen bekymrad för detta kommande året och har nu fått lätta mitt hjerta, då jag vet att Herr Senatorn gerna med råd och dåd vill hjälpa.

Med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet, har jag äran teckna mig

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjenare
G. Alfthan

Uleåborg den 25 November 1865.

Postscriptum) Svaga isar, snöslask och dåligt hjulföre.

Jag har i dag underskrifvit 8 stycken) pass för 30 personer, män, kvinnor och barn, som ifrån Kuhmo vandra öfver till Ryssland.